

Hilsningstale fra ordfører Ivar Vigdenes (Sp) ved åpningen av
Nye Veiers kontor i Trondheim 26. april 2017:

Kjære Statsråd, «Nye veier» og inviterte gjester.

Gratulerer med dagen!

Ved opprettelsen av nye veier satte jeg meg grundig inn i selskapsdannelsen, og konkluderte egentlig litt trøstesløst negativt. Sannheten var- og er jo for så vidt fortsatt – at det er ingen umiddelbare organisatoriske eller finansielle rammevilkår som tilsier at Nye veier skulle- eller skal lykkes bedre i sin oppgaveløsning enn det Statens vegvesen har gjort før de.

- Summen av de milliardene som ble lagt til selskapet er jo ikke noe større enn summen av de kostnadsanslag som allerede lå til grunn for den oppgaveporteføljen som ble overført.

- Ikke skulle man få hendene ned i oljekrukken, eller under streken ved belåning heller (sikkert til finansdepartementets glede). Årlige bevilgninger er også for Nye Veier det som gjelder.

- Og selskapet må følge de samme prosedyrer knyttet til regulering, bompengeproposisjoner osv. på akkurat samme måte som hos alle andre.

Jeg var med andre ord svært skeptisk til hvorfor vi nå skulle få enda en aktør å forholde oss til – all den tid vi syntes samordningen mellom statens vegvesen og jernbaneverket allerede hadde et forbedringspotensial – og at vi nå altså fikk bare enda et nytt grensesnitt å forholde oss til.

I dag vil jeg allikevel slå fast at min skepsis så langt er tilbakevist. Selv om jeg prinsipielt mener at det skal tilligge folkevalgte å prioritere mellom ulike samfunnsprosjekt så har nye veier både som organisasjon, og i sin form, bidratt med noe som jeg tror kan vise seg å bli svært verdifullt. Jeg undervurderte verdien av det i seg selv å opprette noen konkurrerende miljøer, noen som tør å utfordre, og dermed tenke nytt og alternativt når det kommer til gjennomføring og kostnader.

Selvfølgelig er det et utvilsomt gode for hele samfunnet om nye veier gjennom sine alternative gjennomføringsmodeller, og gjennom å avvike fastlåste vegnormaler der nytten av det er større enn ulempen – kan bidra til å redusere utbyggingskostnadene for vei i dette landet med betydelige prosenter. Og selv om dialogen med Statens vegvesen mot oss kommuner er, jeg vil si svært god, så har dialogen med oss kommuner fra nye veier sitt ståsted vært fortreffelig. Jeg føler det er riktig å si dette også med administrerende direktør og statsråd til stede.

At «sånn gjør vi det her»-holdningen som nødvendigvis ikke følger av hverken noen finansielle eller organisatoriske rammer trenger å bli utfordret – det tror jeg faktisk er noe som vi kan ta lærdom av i offentlig forvaltning i stort, også mye ut over veisektoren alene – ja, helt sikkert i kommunene også.

Hvilke veier som skal prioriteres først og ikke går jeg her ikke inn på, men til gjennomføring og kostnader er jeg derfor, gjennom det jeg har sett så langt, overbevist om at nye veier må få en sjanse – bli målt på det de klarer å levere. I så måte vil det selvfølgelig være forskjell på kostnadsreduksjoner - og at det ikke er de man oppnår fordi man gjør mindre av noe som ellers ville levert enn tilsvarende

høyere kvalitet vi er ute etter: Men de hvor man kan levere det samme til en lavere kostnad, noe bedre til samme kostnad, eller de hvor man kan sløyfe noe som det ikke er behov for.

Så til statsråden vil jeg si: så langt ser det ut til at dere har gjort noe klokt. Effekten av potensielle kostnadsreduksjoner kan bety mye mer for hvor mye vei vi får bygget i dette landet enn størrelsen på bevilgningene alene (og det er et poeng som, selv hvor framtrødende der er i våre kommunepolitikeres dagligliv) litt for ofte blir glemt i det nasjonale ordskiftet synes jeg. Om katten er hvit eller svart spiller jo i det store bildet en veldig liten rolle så lenge den fanger mus.

Til Johan Arnt som leder i Trøndelag har jeg med en liten oppmerksomhet fra Stjørdal kommune...++